

[Hartvig Frisch.]

Kamre, ja, saa er Interessen for to Kamre i den Grad faldet væk, at saa bliver et sagligt og godt Arbejde kun at betragte som Drøvtygning.

Saa sagde det ærede Medlem, at vi ved Forslaget her havde vist, at denne Regering, som altsaa nu er med til at forelægge dette Forslag, ligesom tidligere Regeringer vidste at sikre sig, at skrive sin Forfatning saadan, at det gik ud paa at sikre sig. Det ærede Medlem gjorde i Begyndelsen af sin Tale Rede for, hvad det ærede Medlem kaldte Princippet for den Forfatning, vi hidtil havde haft, nemlig at Udsvingene skulde ikke blive for store. Der var i denne Side af det ærede Medlems Indlæg adskillige saglige Ting, som var af stor Interesse. Det ærede Medlem gav en Fremstilling, hvoraf man forstod, at medens det tidligere havde været saadan, at Landstinget havde været en Modstand mod Regeringen, saa vilde den Tilstand, vi nu efterhaanden drev ind i, aabenbart efter det ærede Medlems egen Fremstilling blive den, at nu vilde Landstinget til Gengæld blive Modvægten mod for store Udsving til den anden Side. Saadan maatte man forstaa det ærede Medlems Tankeudvikling, og saadan vil det utvivlsomt ogsaa ske. Tænker vi os, at vi bevarer det System, vi har nu, vil alle de konservative Garantier, som i 1915 blev sat ind, ved Sagens Nødvendighed blive socialdemokratiske Garantier nu, saadan som nu engang den Forfatning i 1915 blev skrevet.

Men netop derfor kan jeg ikke se, at det ærede Medlem har saglig Ret i, at Regeringen har gjort det, som det ærede Medlem siger alle vilde gøre, nemlig at sikre sig selv. Jeg synes, det er i ganske direkte Modstrid med første Del af det ærede Medlems Tale, for selvfølgelig kunde man sige, at Socialdemokratiet havde her Mulighed for at sige: Det er en ganske glimrende Forfatning, den lavede de Konservative i sin Tid til os, nu er det blevet lige nøjagtigt saadan, at alle de Garantier, de satte ind i den, bliver Garantier for os. Og handlede man saa ud fra den Tankegang, saa vilde jeg unægtelig kalde det at sikre sig selv, men det ærede Medlem ser jo netop, at Regeringen ud fra det, som altid har været vor Idé, gaar til denne Forfatningsændring saaledes, at det eneste, den bygger paa, er Flertallet i den danske Befolkning. Og derom vil jeg sige til Slut: Hvis det skal kaldes at sikre sig, at man udelukkende bygger paa Flertallet i den danske Befolkning, saa vil jeg sige, at det er den Sikkerhed, vi ønsker,

vi forlanger ingen anden, og den bygger vi paa.

Brorsen: Naar denne første Behandling af Grundlovsforslaget inden ret længe slutter, tror jeg, man kan sige, at Forhandlingerne er forløbet paa den Maade, man egentlig havde ventet. Repræsentanterne ikke alene for Regeringspartierne, men ogsaa for Det konservative Folkeparti, har fremført mange uhyre rosende Udtalelser om det Forslag, som de er blevet enige med hinanden om. Jeg har lagt Mærke til, at naar de Herrer, henholdsvis Socialdemokrater og Konservative, er gaaet ned her fra Talerstolen, har de vekslet Haandtryk og lykønsket hinanden med det smukke Resultat, de har opnaaet i Kommissionen. Og man har naturligvis ogsaa lagt Mærke til, at de tre Partiers Ordførere har været rørende enige med hinanden om, at man i særlig Grad skulde sætte ind over for Venstre, over for den Holdning, vi har indtaget.

Jeg vil paa ny gøre opmærksom paa, at vi ikke fra Venstres Side har haft nogen Interesse i dette Kommissionsarbejde. Jeg har givet Grunde derfor tidligere, og der er ingen Anledning til nu at gentage dem. Men jeg vil sige, at i denne Regerings Tid er der en enestaaende Mani for at nedsætte Kommissioner; der er ingen, der ved Tallet paa dem. Og netop med Hensyn til denne Kommission, i hvilken der har siddet lutter Rigsdagsmænd, de samme, som nu skal have med Forslaget at gøre her i Rigsdagen, er det, vi har sagt: Kunde vi saa ikke paa normal Maade have behandlet Forslaget her uden dette ret overflødige Kommissionsarbejde? Det er givet, at Venstre, naar vi nu engang har haft og har den Opfattelse, har været særdeles tilbageholdende inden for Kommissionen, idet vi har sagt: Skal vi endelig have en Forfatning, vil Regeringen føre Sagen frem, maa vi forhandle om den paa selve Rigsdagen.

Den højtærede Statsminister udtalte i Dag, at Forslaget, som de tre Partier er blevet enige om, ikke er noget Ultimatum. Det samme er blevet udtalt bl. a. af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Men er det i det hele taget i Stand til at forhandle? Jeg tror det knap. Jeg tror, at de har bundet sig i den Grad til hinanden, at det, der kan blive Tale om i Retning af Ændringer, vil blive særdeles betydningsløst, for selv om der skulde være et eller andet Punkt, hvor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kunde tænke sig at forhandle, vilde